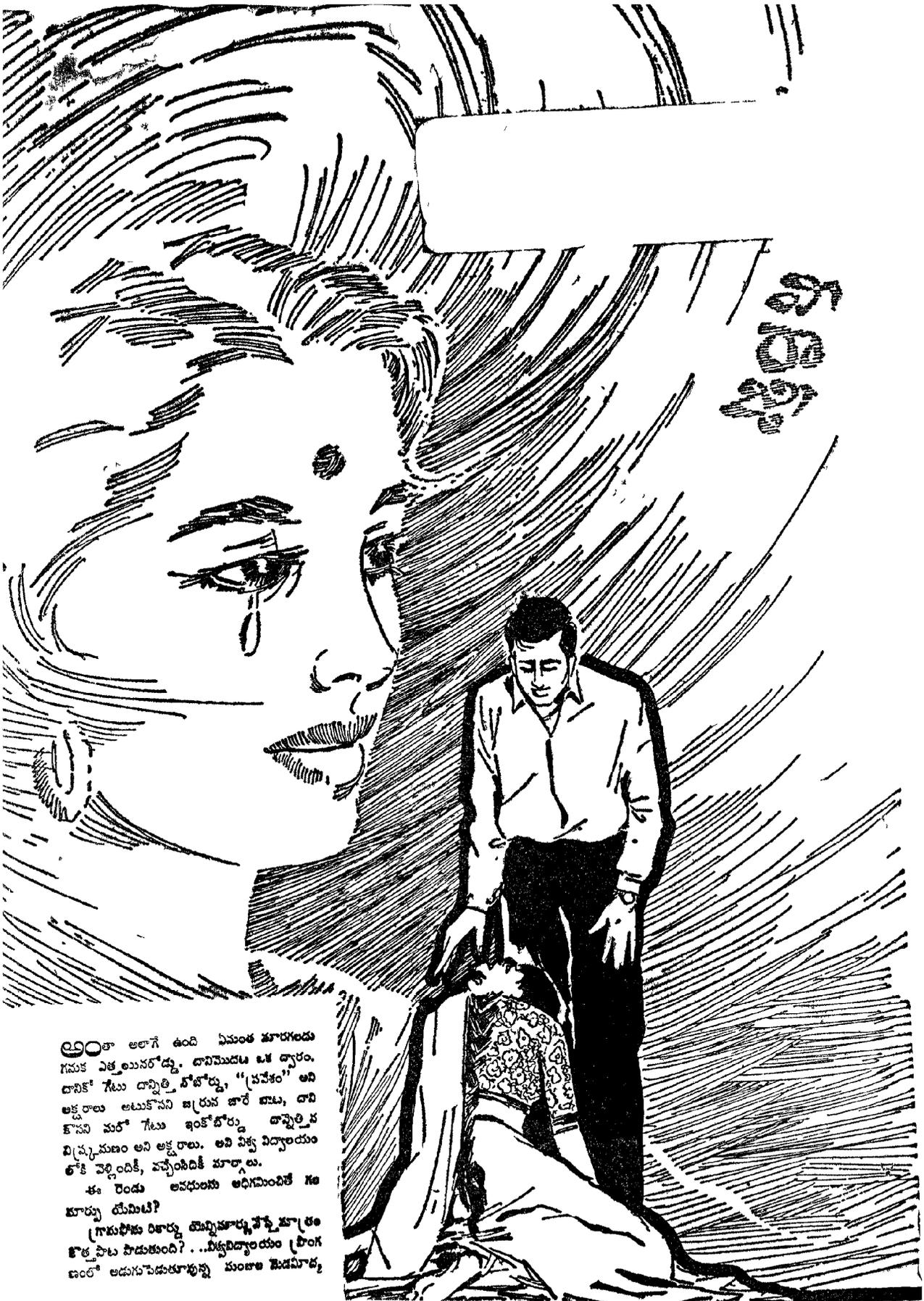

అలాగే

అంతా అలాగే ఉంది ఏమంత మారగండు గమక ఎత్త యునరోడ్డు. దానిమొదట ఒక ద్వారం. దానికో గేటు దాన్నిత్తి వోవోడ్డు, "ప్రవేశం" అని అక్షరాలు అటుకోసని జర్రున జారే బాటు, దాని కొసని మరో గేటు ఇంకోవోర్డు దాన్నిత్తివ విస్మయమణం అని అక్షరాలు. అని విక్ర విద్యాలయం లోకి వెళ్ళిందికీ, వచ్చేసిందికీ మార్గాలు.

ఈ రెండు అవధులను అధిగమించితే గణ మార్పు యేమిటి?

గ్రామలోను రికార్డు యొన్నివార్డులవేళ్ళే మార్గం కోత పాటు పొడుతుంది? ...విక్రవిద్యాలయం ప్రాంగణం అడుగుపెడుతూవున్న మంజూరి మొదమోద,

మామూలు ప్రకారం బంగళాభావంతో ఉడలుంది బారెడు పాద్యక్ష్మిన తల మార్పుని కరణాలు వెచ్చగా పొయ్యిగా లాకుతున్నాయి.

అపిల్ల కడేమో గర్భంగావుంది. ఎదవంతా అదోకరకం పులకింతా. అదో అనుభూతి.

రెండో ప్రక్కని ఎవరో ఏదో తీసుకున్నట్లు వెలితి కూడావుంది. ఇప్పుడు యూనివర్సిటీకి తనకే అది వరకటి అత్యుయత లేదు. వెనుకటి నమ్మందం నిశ్చయిద్దాలయంతో అపిల్ల కిప్పుడు లేదు అందుకా? ఏమోగాని అపిల్ల అడుగులు బరువుగా పడుతున్నాయి

ఒక్కప్పుడు ఆనర్వు మదుపుకుని వెళ్లిన మంజాల యిప్పు దావరణలో ప్రవేశిస్తున్నది శ్రేణేంద్ర కోనరం

శ్రేణేంద్ర తలంపు రాగానే అపిల్ల ఎదనేదో తోట్టుపాలు కలిగింది "ఉహూ... కాదు! ఆయన ఒక్కడేనా అక్కడ వుంటా? నా స్నేహితులు మా పార్కులో; మా భారతి గిరిజ బలజ. ఎందరో వున్నారే ఇప్పుడు గిరిజ రెండు జోలు మానేసి పుంటుంది మాస్టర్లమ్మ అయిందికదా బహూళా మాలతి లాపుటిసిందోలేదో...." ఈ తలంపు లతోపాటే తను అనుకున్న మిత్రభృందం అంటే తనతో నడుపుతున్న తతిమ్మా ఆడజనం అంతా అక్కడే నిశ్చయిద్దాలయంలో వుండిపోయానేమిటి కూడా అపిల్ల మనసులో కదిలింది

"బహూళా. చిక్కుబిక్కున యీ ప్రాంతంలో అడుగుపెడుతూవున్న రోజునే కొందర్ని యూనివర్సిటీ తన బాలుగుగోడల మధ్యను బందించుకొనే నిర్ణయం చేసుకుంటుందేమో" నమకున్నది మంజాల

పార్కులోకి ఇంటికి మీడియల్లో యూనివర్సిటీ నమ్మ నచ్చింది అందుకనే బోటి అనర్వులో ప్రథమ లాంటి అందింది కూడా. కాని అదే కాలేజీనుంచి వచ్చిన, గిరిజ, నుతోచనా యిద్దరూ యీ పార్కులో అంటేనే మూలి విరిచే కారు

"దీని మొహం." అంటూ ముతోచన పార్కులిని ఈనడించటం మంజాలకు ఇప్పటికీ జ్ఞానకం వుంది "యిదంతా భట్టియం దావతు మా కుమల వుండేది అదీ తెలివితలులు కల పిల్ల అంటే... తీవ్రయిస్తు. కాని కర్మ దానికి అదృష్టం లేదు... వుంటే యీ పార్కులో అంటేవాళ్ళ...." అలా దిగిపోయేది గిరిజ కోరడే

తమాషా ఏమిటి అంటే నరరు కుమలకు క్లాసు లాలేదు. కాంచన కూడనేలేదు అపిల్లను. ఎక్కడా సీటురాక. పెళ్లిచేసేసుకుని అత్తారింటికి వెళిపోయిందట

అదృష్టవంతులూ అనుకుంది ఏమిటో అదృష్టం? అవిషయం తర్కించుకోదం మానేసింది మళ్ళీ వచ్చని అవరణ, ఎత్తయిన భవనాలు మనోహరమైన ప్రకృతిని చూస్తే మంజాల కేమోగా వుంది....నిజానికి తను మాత్రం ఏమిటికలలు గనలేదు సువ్య రికార్డులు బద్దలు కొడ లావ్....." అని ఎంద రనలేదు. కాని అఖారికి ఒక్క మార్కులో బయలుపడి నమ్మకాను అని పీచుకుంది కదా?

అప్పటి కప్పుడే మంజాల పొక్కిళ్ళ దాటేసింది. అమ్మాయిల విశ్రాంతిభవనం; పిష్టి పూర్తి భవనం వచ్చింది. లోవలికి వెళ్ళనా ఆనిపించింది. తన చేతిలో పుస్తకాలు లేవు. మూడు సంవత్సరాలు నిత్యమూ పుస్తకాలు ఎదనదుముకుని అందులోకి వెళ్ళేది. నమ్మిచ్చింది.

గిరిజ ఆరోజుల్లో పుస్తకాలు బదోక్లాసు కు రాడిలా చంకవో; చేత్తో ప్రక్కని పెట్టుకు కొవో తెచ్చుకునేది తతిమ్మా అందరూ గండెల నడుము వనీపాపాలు వెక్కుకున్నట్లు వచ్చేవారు. "ఏమే" అని గిరిజ చదిగిలే

"నా కెందుకోయో? అప్రొక్టీను.... పాకు పిల్ల లంటే వడదు" అనేది అందుకే యివార మంజాలకి నమ్మిచ్చింది

మరో అందుకుకూడా మంజాల నమ్మిచ్చింది. నిన్నటి తను? యివార అన్నదే తెక్కరలే....పుద్దోగం చేస్తున్నది!! ..

మంజాలకూడా యూనివర్సిటీలో వుండే రిపెర్ని చెయ్యాలనుకుంది కాని ..అదృష్టం....?

"ఫీ! యిదేంటమ్మా! వరీక్లలో యింత ఎత్తున విజయం దక్కంతుకుంటే అదృష్టం అనడం" తన అంతరాళాను తనే వారించుకో బోయింది ఇదేం వివరతం? తెలివి అవాలి? జ్ఞానం అవాలి. ఫస్ట్ యే అదృష్టం ఎందుకా?

"రోకం ఒకరకంగా తెలివైనవాళ్ళా అంటే నిశ్చయిద్దాలయం మరోరకంగా మరో కొంతవరకే కొనడ మేమిటి?

శ్రేణేంద్ర వంగల కనులముందు తిరిగింది మంజాలకి క్షమా! చాలా మరుకైననాడని చెప్పుకునేవారు మాంధి తెలివైననాడని అలా అనేవారు కాని ఆనర్వులో బ్రతికి బయటనడ దానికి చచ్చినంత వనయ్యిందిట అమాట శ్రేణేంద్ర ఒప్పుకుని. విచారిస్తాడు కూడాను. పెకండుక్లాసు బ్రహ్మాండమైంద తనకి!

మరైతే ఈ వరీక్ల రెండుకో? ఎందు కేమిటి? స్వీననదానికి....స్వీనవ్వాలి. అనక అది చాలదు...రికమండేష నుండాలి అదీ అయితే యిక అదృష్టం... యిదేదో వివరీతమే... కథ అన్ని వేపులా తిరిగి అదృష్టం దగ్గర ఆగుతున్నదే? దారి తప్పిపోయిన పాపాయికి యిల్లు దొరకదు... తనకే తను అనుమానాలకే జవాబులు సుళువుగా దొరకవో... అనుకుంది మంజాల

ఏది ఏమైతూ రైలుపట్టాల్లాగ చదువు తెలివీ నమాణాంతరంగానేనా పోయి వాటిమీద పాపీగా పొగే రైలుబళ్ళలాగేనా బ్రతుకులు తెల్లారు తున్నాయా అంటే తెల్లారిలే చాలు అందుకు తిప్పంగా కావల్సినప్పటి దావారణలు .. మంజాల అలోచనా తరంగాలకు వారధి కడుతూ పీచీక్కు లావోలేలరీ అడ్డం వచ్చేసింది

"వరీ! కైకెదాను శ్రేణేంద్ర దగ్గరికేగా వస్తున్నది" తనకు ఏగ్గు వచ్చినందుకు కోపం అశ్చర్యపడింది మంజాల.

మెక్కెక్కుతున్నది ఒక్కటోక్కటే ఏదో నంకోచంతో ... ఉదయం లాను నమ్మిస్తున్నాడు మనోలాచేపలో కలిక్కులాపేను బురుజుమీద నిశ్చలంగా ఉన్న త్రివర్ణవరాకం గుర్తుకొచ్చింది.

అక చిన్నప్పుడు ... ఒక్కప్పుడు వాళ్ళ పిల్ల ... మడిసిన చదువుకున్న రోజుల్లో తనకూ కుమార్లు వెళ్ళి అడిగేది. ఆమె అదే కలిక్కులాపేను బురుజుమీద యూనియన్ బాకో రెవరెనలాదగా చూడాలిట. ఆమె నిదేశాలు వెళ్ళిపోయిపోయాయి.

అదే ఆ పిల్లలే యివారే జాతీయవరాకం ఎగురుతున్నది. నయాపైకలం వచ్చేయి. నాటి మీద నించం బుర్రలు ఒకటి కాదా, మూడు ఉన్నాయి రాజా లేదు. కుంతలు బుర్నారు ... విధానాలు ... విధాలు కోట్లమీ పొన్నానే ఉన్నాయి, మరి యీ విద్యావిధానం ఎందుకు మారడం దీనికేనా మార్పు అక్కర్లేంది?

స్వాతంత్ర్యం ... జాతీయతా యీ రెండూ అంటారనిదా యీ నరమృత వీతం?

బలవంతంగా ఆలోచనలకు అవుతుంది ఎందుకొచ్చిన గొడవ పోవిడ్డా అనుకుంది...శ్రేణేంద్ర (ప్రాక్టీకల్) బోలలో ఉంటాడు రాజే వచ్చింది ప్రయోగశాల అపిల్లకు మనసు ఉద్వేలమైంది.

ఏమిటో కొత్తగా ఉన్నట్లు ఉంది. లోకం శ్రేణేంద్ర కుర్చీలో కూచున్నాడు. ఎవక నుంచి కూడా తను శ్రేణేంద్రను గుర్తుపట్టి గెండు. అచ్చం దీమాను స్ట్రెట్ లోగా ఉన్నాడు. కుర్చీలో కూర్చోబిడి అటండెన్ను పుస్తకం ముందేను కుని ...

మూవ్ స్ట్రెట్ లోగా మురి! అతని చుట్టూ విద్యార్థులు; నలుగు రైలు గురు విద్యార్థినులు మూగి ఉన్నారు.

ఒక్కప్పుడు ఒక్కప్పు డేమిటి? ఇంకా నిరుడేకదా అంటే ఏ దా ది తెరకలేదు.

శ్రేణేంద్రకూడా అదే బల్లదగ్గర దొంక భయం విషయం నటిస్తూ నిండున్నాడు తనూ అంతే. అశ్చర్యంపోయింది మంజాల. అంతా పాఠాలు చెప్పేవాడికి ఏనోపాళ్ళకే తేడా? అక్కడే నిలబడిపోయింది. క్రణంపేపే అయిపో అపిల్లకే వెనుకటి నంపులన ఒకటి మనవల్లం మీద మెరిసింది.

ఒకపారి శ్రేణేంద్ర రికార్డు పుస్తకం చుపి వాళ్ళ దీమాన్ స్ట్రెట్ లో తన్ను వెట్టుకుని, ఏదీ అడిగాడు. శ్రేణేంద్ర కాలరు నులుపుకుంటూ, నవగడం తను చూసింది. చూసి ఉగ్గు కుందా? కొంకాబున వచ్చుకుంది. ఏవో పాపాల వెచ్చిన్నట్లు తను వచ్చినందుకు అలాగే శ్రేణేంద్ర మూడోజాలు మాటలు మానేకాదు కూడాను.

బహూళా ఇప్పుడు కూడా మరో శ్రేణేంద్ర అలాగే నిశ్చ నములుతూ నిలబడిపోతే మరో మంజాల నన్నేసి ఉంటుంది?

విద్యార్థినులకేసి వెళ్ళి గవేచిగో నుంచుంది మంజాల. వాళ్ళల్లో ఒక్కరికానే కలిసిపోయింది కూడా. "కాదు" తను 'విద్యార్థి' అన్న మాట తనకు తప్ప వాళ్ళవరికే తెలియలేమోకూడా. అపిల్ల కెందుకోవో ఉన్నానని నిశ్చయించి వరీ ఎక్కువై, యిదివరకైతే ఎద నమముకుందికే పుస్తకం ఉండేది. ఇప్పు డది లేదు'

శ్రేణేంద్ర తనకే మోదించి

పాతకథ

8-వ పేజీ తరువాయి

వినుక్కుంటున్నాడు శైలేంద్ర!
అదీకూడా ఒక అమ్మాయి రికార్డులోకి
దూసి వినుక్కుంటున్నట్లుంది!
అమ్మాయి రొమ్మున అబ్జర్వేషను వోల్
పుస్తకం అడుముకుని నింపుచుంది. పెదాలు ముడి
వేసుకుంది గాని, కొంత ధీమా ఉంది మొహాన.
శైలేంద్ర నుదురు చిట్టించి.
“ఏమిటంటి? ఈ ఎక్స్‌పీరిమెంటు? ఈ
రిజల్టులో మీకు మూడు మైగుడ్లైన్! ఒకటి
సారి మూడు డెస్‌మత్ స్టానా లోస్టాయా?
అనలా యిదెంత క్రూడ్ ఎక్స్‌పీరిమెంట్ మీకు
తెలుసా?” అంటున్నాడు.
ఆ అమ్మాయి వోరు తెరిచి అందంగా “తెలి
యదు!” అంది. అంతా నవ్వారు. శైలేంద్రకి
ఒళ్ళు మండిపోయింది.
“బాను తెలిస్తే నాట్ నాట్ నాట్! మూడు
కున్నాలు అవక 4 ఎందుకు వస్తుంది? అది
నరేగానీ రేపు మీలాటివాళ్ళు “స్పట్టికే”
అనూ రాకెట్లమీద ఆర్బిల్‌లోకి ఎలా వంపులా
రండి? అబ్బే యిలా నిర్లక్ష్యంగా చేస్తే
నేను ఎలా సంతకం పెట్టాను! ఈ రికార్డు
పుస్తకంమీద నేను “నై ను” వేయను, సారీ!”
అనీల్లపుస్తకం వెళ్ళేకాదు శైలేంద్ర.
“అది కాదంటి” ఎర్రని ఆ విద్యుల్లత మొహం
కందిపోయినా జవాబు మాత్రం మొండిగానే
చెప్పింది. “దీనికి అవరేటెన్ మన లాబ్
రేటర్‌లో లేదుంటి!” అని. మంజుల వినుక్కు
బోయింది. శైలేంద్ర తల ఎగిరిన “ఉహూ! మరి
రిజల్టు ఎలా వచ్చింది? పాత రికార్డులోదా?”
అన్నాడు.
తలాపింది, అనీల్ల.
మంజుల ఆ పిల్ల మీపు గోకుదానుకుంది.
అంత నిజాయితీ కూడదని హాస్యరిద్దా నుకు
కుంది.
“ఓహూ! మీకు ఎప్పుసార్లు చెప్పినాంటి?
పాత రికార్డులోనిది రిజల్టు ఎల్ల రాయుడ్లు...
రికార్డు చెయ్యుద్దా అని యింకా గర్భంగా
చెబుతున్నావే అనలు మీకు యీ వ్యవహారం
చెప్పించెదరు?” దీమాన్‌స్ట్రెట్‌లో హూదాలోనే
గట్టిగా అడిగాడు శైలేంద్ర.
“మీరే”
ఈమాట అన్నది ఆ పిల్లకాదు. అంత దైర్యం
అనీల్లకి రాలేదు. రావడం మంచిదికాదు
కూడాను. అమాటంస్తుంది మంజుల.
ఉలిక్కిపడ్డాడు శైలేంద్ర.
“అరే! మంజుల? మీరా?” అంటూ సంభ్ర
మంగా కుర్చీ వెనక్కి తోసి లేచి నుంచున్నాడు.
“ఎక్కూళ్ళో మీ! మీ రికార్డులు అవక
దూస్తాను” అన్నాడు విద్యార్థులలో ఇంకాకా
సంతకం చేయను అన్న చిన్నదాని పుస్తకంలో
తలుక్కున సంతకం పెట్టేకాదు. వెంటనే
విద్యార్థిబృందం నవ్వుతే అది తవచెవుల జత

కండా రప్పించుకుంటామనే నేగంలో జయిటికి
వదిచేడు.
కాని మంజులకి నవ్వుగలేదు. ఎలాగో బోలు
జయటికి వచ్చేవరకూ అవుకుంది (బ్రహ్మాండం
మీద. “ఫక్కు” మని అవక కింకిలా నవ్వేసింది.
“చాల్లే! దామకే” మన్నాడు శైలేంద్ర
నలుదిక్కులూ భయంగా చూస్తూ,
“ఏమో ఎందుకనో” అడిగింది
మంజుల.
“వెళ్ళినాటికేలే” మెల్లిగా అన్నాడు శైలేంద్ర.
వెంటనే సిగ్గుపడిపోయింది మంజుల.
క్యాంటీనులోకి వెళ్ళేదాకా మరి మాటాడ
లేదు మంజుల. శైలేంద్రకూడా అంతే.
“ఇంతకీ! ఆ ఎక్స్‌పీరిమెంటు మనం చేసినదే
కదూ?” అడిగింది మంజుల.
“బానులే పోనిద్దా!” తప్పించుకో
బోయాడు శైలేంద్ర.
“చేత! ఆ పిల్లది ఏం తప్పు అది మనవా
ళ్ళల్లోనే ఎవరో నీనియర్‌ల రికార్డు అయి
ఉంటుంది.” మంజుల శైలేంద్రని ఒకసారి
సూటిగా చూసి అడిగింది.
“తప్పు అని ఎవరు అన్నారు? అప్పులా రిజల్టు
కూడా రెండేళ్ళక్రితం యూనివర్సిటీ తప్ప
వచ్చిన జన మే జ య రా వు చే లాగుంది
తప్పు తనదే నన్నట్లు మొహం చిన్నబుచ్చుకుని
ఉప్పుకున్నాడు.
మంజుల నవ్వేసింది.
“అంటే? మనం ఇచ్చానకులనుంచి తప్పులు
చేస్తున్నాం రాస్తున్నాం అంటారు? అవుదా?”
అడిగింది.
‘నురే’ నన్నాడు శైలేంద్రం, కానీ చప్పు
రించి. పాతరికార్డులు చూసి కొత్త విద్యార్థులు
కానీచేయడం కొత్త దీమాన్‌స్ట్రెట్‌లో
ఇందుకు పాత ‘కేకల్’ వేయడం కూడా అనవా
యితే నది ఆ రెండేళ్ళలాంటి అర్థం. అది మంజుల
తెలుసుకుందికూడా.
“ఇంకా చెప్పండి” కానీకప్పుడు చేతో
నూసి అడిగింది మంజుల.
“ఇంకాకా కోర్సు అంటారు. నీలబన్ను
అంటారు. అందులో మీ వదవంతో, పాతిక
వంతో కంటోపాకం చేయిస్తారు దాంట్లో
నించి, ఏవో ప్రశ్నలు అర్థి అడుగుతారు. మళ్ళీ
అందులోనుంచి తిరి కాలం రాస్తే చాలా ముద్ర
వేసేస్తారు సలా?” కనీగా అన్నాడు
శైలేంద్ర. అని మాట మార్చి “ఏమి ఇవక
వస్తానుమకోలేదు నుమా!” అన్నాడు.
అయితే మంజుల మాట మార్చలేదు.
“మీ వాక్యం పూర్తిచేయండి అలా
మున్నె ఐదు మార్కులు రాపోతే వాళ్ళందరికీ
ప్రొఫెసర్‌లోను, కార్యాలయాలోను “దీనికి
మన్నాలా”, లా కేట్రం, లా క్లోమ్ములూ లలి
స్టాయి—అంటేగా?”
శైలేంద్ర వినువగలడు?
“అంతగా మరెంత? అనలు పరీక్షలు, కాలే
జీలు యివన్నీ ఎందుకూ? ప్యావదానికేగా?”
“కాదు!” మంజుల గట్టిగా అవేకంగా అన్నది.

ఇంటిల్లిపాదికీ ఆనందం చేకూర్చే
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక
తప్పక చదవండి!

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

చక్కెరతోగాని, చక్కెర లేకుండాగనీ తరచుగా
మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమై వ
చిన్నాము. శరీరాన్ని గుల్ల వేయడమే కాకుండా ఈ
వ్యాధి, తన బంధంలో చిక్కినవారిని ఆరోజుకాలోజా
మృత్యువుకు అనన్యుని చేయును. ప్రథమదశలో కాఠి
రక, మానసిక శ్రమలకు యిచ్చగించకుండుట, నదు
ములో నొప్పి, చూపుమంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిది,
నరముల బలహీనతతో ఈ వ్యాధి పొడచూపును.
పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన
చికిత్స చేయించుకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు
వోరు యొండుట, దురదలు, కాళ్ళలో నగుళ్ళు,
తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పొల్చు, కీళ్ళనొప్పులు,
కంటిపారలు, క్షయ, గడ్డలు, రావపుండ్లు, ఇట్టి
భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యొన్న సంద
భం వింపవచ్చును.
“వీన్ ఛారెస్” మాత్రము వాడి అనేక వేల
మంది తమ బాధలనుండి నివారణచింది మృత్యు
కళాశాసముండి రక్షించబడిరి. “వీన్ ఛారెస్”
కాస్త్రీయ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూవాని నైద్య
విదానం ప్రకారం అమూల్య ఔషధుల కాకనదార్ద
ముల, స్వీదానిక క్షారముల పాఠముతో తయారై
వచి. “అమిత దాహము, మూత్రంతో చక్కెర
తగ్గి నలుమారు మూత్ర విసర్జనచేయు అవసరము
2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలా భాగము నివారణ
యగును. కొద్దిరోజులలోనే మీకు నగానికేసైగా
స్వస్త్యత చేకూరినట్లునినెంచును. “వీన్ ఛారెస్”
కొద్ది వ్యయముతో సుఖముగా, తేలికగా సేవించ
వచ్చును. దీనికి ప్రత్యేక పథ్యములేదు. నిరాచార
ముతోనుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన
అవోరము తినేందుకై ఇదివరకటికంటే ఎక్కువ
రకాల ఆహార వదార్దములు తీసికొనవచ్చును. వివ
రములయిం ఇంగ్లీషు కరపత్రములు అడిగినవారికి
ఉచితముగా పంపబడును. 50 చిళ్ళం ఖరీదు రు.
6—75 ప. నై. మాత్రమే. పోస్టేజీ వివిత్తం
రు. 1—8 ప. నై. అవసం. (ఒకేసారి రెండు)
అంతకుపైగా సీపాంసు డిస్‌కంపెనీ పోస్టేజీ ఉచితం,
(SELLING AGENTS)
Barrys Commercial Corporation
(A. P. W.)
27/A, Dhurumtollah Street
CALCUTTA - 13.

కుమ్మ సమస్త మహా వ్యాధులకు
బాల్మ **మొదటి** **40% నివారణ!!!**
నెలలో **10% నివారణ!!**
మొలెప్పిన్ అమోఘ బేషధము!!!
నివారములకు గ్రంథ రఘునిరామ గుప్త
అమర జ్యోతి వొడర్స్ మార్కెటరు కర్నూలు జిల్లా

విజ్ఞానదైవవాడు
శరీరారోగ్యాన్ని గూర్చి
శ్రద్ధ వహిస్తాడు

అధోగ్ర్య రక్షణమైన
కౌల్ టార్ సబ్బు
(కార్బలిక్)

మొరికిన కడిగివేయడానికి, క్రమంను సంహరించడానికి
 మీకు పొమ్మంగా, వంశార్థంగా ఉపయోగవడుతుంది.
 శరీర శానిటైజర్ అనస్టిట్యూట్, కోజికోడ్
 1955 ఫ్రెబ్రవరీ 30-3

పాతకథ

“పూర్వం బానిసదేశంలో ఏవో మనులు చేస్తూ పాట పోసుకునే యంత్రాలను, “గుమాస్తా” అనా పోలపోసే యంత్రాలయాల యీ కాలేజీలు.... ఉద్యోగాల “కీనాడు” ఎగబడకుండా సాధ్యమై నంత మంది నొక్కేయడానికి పనికొచ్చే కర్మాగారాలు యీ వరీక్షా గారాలు! పాత ప్రాతిపదికమీదే మన విద్యవిధానం ఏడుస్తున్నది” కాఫీ త్రాగు తున్నందున గట్టిగా పొలకమారిపోయింది. మరి మాటాడలేకపోయింది.

“మొత్తానికి మాస్టారుగారూ? పిల్లలికి యివే నన్నమాట? తమరు చేసే హితవోధనలు?” శ్రీ శ్రేండ్ర మంజులను అభినందిస్తున్నట్లు చూసేడు. పెదవి విరిచింది మంజుల.

“అఁ! మనం చెప్పేదెంత? అందులోనూ మనం నేర్చుకొన్న దెంతగనుక? మీకేం? పోయిగా యూనివర్సిటీలో ఉన్నారు. ఇక్కడ ‘స్టాఫ్’ అంటే విద్యార్థులకు అనలు భయం ఉందనే ఉంటుంది, కాని అక్కడ కాలేజీలో వాళ్ళ చేసే కొంట్రాప్రభులకు గాని, విజమైన సందేహ లకుగాని నమాధానాలు చెప్పలేక మా ప్రాణాలు పోతాయి. ఉద్యోగం వదిలి పారిపోదామా అనిపిస్తుంది. “అమె పిన్వియర్గా చెప్పినదంతా విని, పిన్వియర్గానే శ్రీ శ్రేండ్ర “వాకీ! రిసెర్చి మను కారం లేకపోయినా బాగుట్లు” అన్నాడు.

“అది నరేగాని మరి మీరు అనలునంగలి మాటాడలే?” అనేకం వేడితో ఆ ప్రశ్న గట్టిగా అడిగేసిందిగాని మంజుల వెంటనే ఏమీ పడిపోయింది.

శ్రీ శ్రేండ్రకు బాగా తెలుసు. అనలు నంగలి ఏమిటో? కాని ఏమనగలగుతాడు. నమస్కను ఎదుర్కొనే శక్తిసామర్థ్యాన్ని, ధైర్యసాహసాలు లేనివాడు ఏనుంటాడు.

2

శ్రీ శ్రేండ్ర పీ ప్రాంతంనుంచి, మంజుల మరో ప్రాంతంనుంచి యిద్దరూ వెరో కుటుంబం నుంచి యూనివర్సిటీకి చదువుకుండామని వచ్చారు. చాలారోజులు ఎడంగా పరిచయంలేకుండానే ఉన్నారు గాని, తర్వాత యిద్దరికీ పరిచయం ఏర్పడి అది స్నేహమై, అనుబంధమే అయింది.

శ్రీ శ్రేండ్రకి ఒక్క తెలివైనవా డనేకాడు, మంచి ‘ప్రాక్టికల్ స్కిల్’ కూడా ఉందనే పేరు ఉండేది. పెద్దమాస్టారు శ్రీ శ్రేండ్రం అప్పు డప్పుడు ఒప్పుకునేవారు. మంజుల కానంగలి తెలియదుగాని నలకూబరుడులాటి ఆ విన్నవాడితో మాటాడితే ఎలా ఉంటుందోనని అనిపించేది ఒక్క సారి. అందుచే అతను ప్రాక్టికల్ చేసుకుంటూ ఉంటే గమనిస్తూ అందులోకి దొంగతనంగా గమనిస్తూ ఉండేది. ఒకసా డా పిల్ల వరధ్యానంగా ప్రయోగం చేస్తూ విద్యుచ్ఛక్తిని కొలిచే సున్నితమైన పరికరం బాలిస్టిక్ గార్మిన్ మీటర్ను ఉపయోగించేసింది.

ఆ పనియందు, నున్నితమైంది, ఇరిగిందిను; బాన్ని యుభాస్థిసంతోకి ఎలా తనడమో తెలిసింది కాదు మంజులకి. మాస్థిర్లు ఎవరేనా చూస్తే "నైజు" నంగలి అలా ఉంది, తలలిసినంత అప నూసంకూడాను. చిత్తరహియింది, దిక్కులు చూసింది.

అంతలో శైలేంద్ర వచ్చి క్షణంలో ఆ గాల్సినో మీటర్లు యుభాస్థిసంతోకి తెచ్చి మెరపులా వెళ్లి పోయాడు. వెళ్లిపోతూ "మీరు నర్మూస్ కడయాగ్రం తప్పు వేసుకున్నారా" అన్నాడు కూడాను.

"థాంక్స్" ఎలాగో అంది మంజుల.

అటుతర్వాత మళ్ళీ వదిలి వంద్రుడు వచ్చే సరికి యీ యిద్దరు యింపక్కా స్నేహితులై పోయి, అపిల్లకి ప్రయోగాలపట్ల శ్రద్ధ పెరగడం, అతనికి ప్రాక్టికల్ సిక్స్ తగ్గడం కూడా జరి గింది.

శైలేంద్ర బాన్సుగారు రెండు చేతులా అర్పించి న లాయరు. స్థిలివరుడు. మంజుల తండ్రి అలా కాదు. జీతంరాళ్ళు తప్ప మరో రాబడి లేని బాదు. అది అలా ఉండగా అప్పట్లో పరీక్షలు కూడా డగ్గ అడగ్గరగా వచ్చి ఏళ్ల ప్రేమనూ పెర్లసి కాస్త ఎడంగా ఉంది బాయిదా వేసు కున్నాడు.

అంతేగాక ఆ యిద్దరూ బోలెడు కలలుగని ఊహకాలతో పొద్దు వెళ్ళబుచ్చారు తప్ప అసలు కనవ్యును తలపోసేరుగాదు. అది యిద్దర్నీ ముఖ్యంగా మంజులను వీడిస్తున్నది యిటీవలనే.

మంజుల వాళ్ల యింటోన్ల తన పెళ్లి గురించి ఎలాంటి ప్రణాళికలు, ఉద్దేశాలు ఉంచుకున్నారో శైలేంద్రకి అపిల్ల చెప్పలేకపోయింది. అలాగే శైలేంద్ర కూడా ఒక్కనాడు తన తండ్రి తనమీద ఎలాంటి ఆశలు, ఆశయాలు పెట్టుకున్నాడో మంజుల దగ్గర అనలేదు. తప్పించుకు తిరుగుదా మను కున్నారా వరిస్థితుల్ని.

పరీక్షలై మంజుల గుంటూరు కాలేజీలో ఉద్యోగంలోనే చేరింది. శైలేంద్రకి స్కాలర్ షిప్ వస్తుందనే ఆశతో, డిమాన్ స్ట్రీట్ లోగిరి శుభ్రుకు విశ్వవిద్యాలయంలోనే పరిశోధనకు చేరాడు.

మంజుల ఉత్తరాలు రానురాను ప్రేమలేఖలు గానేగాక మరికొంచెం బరువుగా లోతుగా ఉంటూ వచ్చేయి. శైలేంద్ర కూడా ఈమధ్య బరువు గానే అలోచిస్తున్నాడు.

మంజుల వాళ్లెరు రాకక్రితం రెండు ఉత్త రాలు రాసింది శైలేంద్రకి.

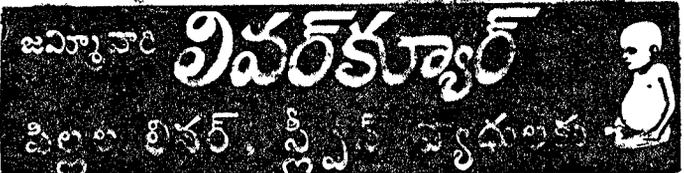
"నేను పెళ్లిగురించి యింటోన్ల చెబుదా మనుకుంటున్నాను. మీరు ఉపేక్షిస్తున్నారని అనను గాని ఎందుకో భయంగా ఉంది. ఈ పెళ్లి అనేది మగపిల్లలకంటే అడపిల్లలకి ఎక్కువ అవసరం అని తోస్తున్నది. దీంతో మరి యిదిగా ఉంటోంది. అదిగాక మా యింటోన్ల వా చెప్పి బడెట్లు అమ్మా నాన్నగారూ నాకు ఏవేవో పెళ్లి నమ్మందాల గురించి మాట్లాడుకోడం నాకు రంవపు కోతగా ఉంటున్నది" అన్నదే ఆ ప్రేమ లేఖల సారాంశం.

రెండు ఉత్తరాలకి శైలేంద్ర జవాబు

అంద్రప్రచిత్తవారపత్రిక

లాభ సౌధి గృహ పరిశ్రమ

చారిత్రాలని అదాయంతో అప్పులవారి నిత్యదీనలతో బాధలపడనవసరంలేదు. పలురకములలో పాస్టిక్ సేంపేటులయారుచేయటం ప్రారంభించండి. పాస్టిక్ అక్షరములు, పేట్లు రయారుగా మావద్దలభించును. బహుకొద్ది పేట్లుబడితో, అతిసులభముగా చేయవచ్చు. ఈకోజులలో ప్రతివారునూ అందమైన సేంపేటుచేయించుకోవవలయునని ముచ్చట పడుచున్నారు. కాపెట్టి తీరికనయంలో ఆర్డరు సంపాదించి ఇంట్లో అడవారి చేత చేయించి మంచి అదాయం సంపాదించవచ్చు. అప్పుడే ఈ వ్యాపారం చాలామందికి కామధేనువు అయినది. మీరు కూడ వంటనే మీ ఊరునందు ఇట్టి అదర్పణీవితం ఎందుకు ప్రారంభించరు? కరలవటి, తయారుచేయు విధానము, మొదలగు వివరములకు నేజే వ్రాయండి :
అంద్రా కాపేజీ ఇండస్ట్రీస్
విద్యానగర్, హైదరాబాదు-7 అం. ప్ర.

వెలవారి మకాములు

ఫలము	తేదీ	వేళలు	అడగు
నెల్లూరు	6	ఉ॥ 9 నుండి 12	అజంత హోటల్, బ్రంక్ గోడ.
సికిందరాబాద్	8	ఉ॥ 9 నుండి 12	రాజ్ మహల్ హోటల్, సరోజిని జీవి రోడ్.
హైదరాబాద్	9	ఉ॥ 9 నుండి 12	న్యూ థాజ్ మహల్ హోటల్, రెసిడెన్సి రోడ్.
తెనాలి	12	ఉ॥ 9 నుండి 11	కన్యకాపరమేశ్వరి సత్రం.
వీరాల	13	సా॥ 3 నుండి 5	రాజ్ మహల్ లాడ్జి, రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర
గుంటూరు	14	ఉ॥ 9 నుండి 12	ది మెడికల్ స్టోర్లు, కొత్తపేట.
మచిలీపట్నం	16	ఉ॥ 9 నుండి 12	ఆనంద ఫార్మసీ, మెయిన్ రోడ్.
రాజమండ్రి	19	ఉ॥ 9 నుండి 12	ఈశ్వరదాస్ & కంపెనీ, ఇన్నీస్ పేట.
కాకినాడ	20	ఉ॥ 9 నుండి 11	వి. ఎల్. మూర్తి & సన్ మార్కెట్ రోడ్.
మదనపల్లి	28	ఉ॥ 9 నుండి 11	బృందావన్ లాడ్జి.
చిత్తూరు	30	ఉ॥ 9 నుండి 11	ఓరియంటల్ లాడ్జి, హైరోడ్.
తిరుపతి	30	సా॥ 3 నుండి 5	డాక్టర్ ఆర్. గోపీ నాథ్, 28, గంగుండ్రా మంటాపం వీధి.

జమ్మి వెంకట రమణయ్య & సన్సు.

బ్రాంఛీ :
హిందీ వీధి, గాంధీనగర్ పోస్టు, విజయవాడ-8.
ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం.

మీ ఆందానికి మంచిదే

మీ జీవిత విజయాలకు అందం అప్పుసరం ఎండవేడికి యింకా యితరకారణాలవల్ల ముఖం క్రమేపి నల్లబడి, చుది రూపువస్తుంది. గ్రేటియూ అనే ద్రవముయొక్క అద్భుత సౌందర్య పోషక శక్తి మీ ముఖంలోని అసహ్యమయిన ముదిరూపును పోగొట్టి ఆకర్షణీయమయిన లేతపిండాన్ని తెస్తుంది మీ ఆందం దిన్నాదీసాభివృద్ధి అవడానికి నెలకు అద్దమం కొన్నిసార్లు అయినా గ్రేటియూ అనే సౌందర్య పోషక ద్రవమును వాడండి ముఖమీద మొటిమలను పోటి మచ్చలను, ముడతలను, నమ్మకంగా పోగొట్టి ముఖాన్ని తెలుపుచేసి, కాంతి ని, అందాన్ని తెచ్చును మొదటి పూతకే మీకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించే అందాన్ని యిస్తుంది. ఒకసారి వాడి చూస్తే మీరెప్పుడూ విడువరు అన్ని పావులలో దొరకును

జనితా ప్రోడక్ట్స్ - ఏలూరు, ఆంధ్ర

దుర్గి పానె

తుషార్ వంటిట్లో వుంటే ఇంట్లో అంతా ఆరోగ్యమే

ఈ కుటుంబంలోనివారే ఆరోగ్యం బాధ తీసే ఆరోగ్యం పై ఎక్కువగా ఆధారపడితుందని వివేకి అయిన ప్రతి తల్లికీ తెలుసు. కంట రేయిలకు వలెనడి తుషార్ ... ఏ. డి, విటమినుం ప్రోత్తి కెక్కిక కవచ్చుతి అని కూడా అపెటె తెలుసు.

తుషార్

విటమినుం గల వచ్చుతి ఏ. డి, విటమినుం కంపు

తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లి., కర్నూలు

2 ASP. 71. 51

పాతకథ

యిచ్చాడు. అందులో నమాధానాలకంటే ప్రశ్నలే అధికంగా ఉన్నాయి. మంజుల అందుకనే శంభు పెట్టిన కాలేజీకి — వచ్చేసింది కూడాను.

అందులో శ్రీలేంద్ర “నువ్వు నా యీ రిపెర్టియో షి. ఎచ్ డి. తీసుకునేదాకా ఉండ రాదా? ఈలోగా పెళ్లి చేసుకుంటే నువ్వు ఉద్యోగం మానేయాలేమో? నేను కూడా యీ రిపెర్టియో మానేయాలి! అదీగాక నీ చదువు నిష్ప్రయోజనమవుతుంది? మరోమాట మా యింటిలో ఇంతవరకూ నా పెళ్లిసంగతి యెత్తడంలేదు. ఏం చేయాలో చెప్పు!” యిలాగే ప్రశ్నలే రాస్తూ వచ్చాడు.

మంజుల అడాపుడిగా వచ్చేసిందిగాని శ్రీలేంద్రలో ఎలా చెప్పిలో, ఏమని చెప్పిలో బయటకు ఏమీ అనలేకపోయింది. ఈ దేశంలో మగాడికి ఉద్యోగం లేనచే ఎంత అసాధికా చూస్తారో ఆడవిల్లకి యీడు వచ్చేసిం తర్వాత పెళ్లి అవక సితే ఎవరిచేతో ఒకరిచేత ఆ మూడుముళ్ళూ వేయించుకునేవరకూ బహు మలకన చేస్తారని. మంజులకి నహజంగానే భయం కలిగింది.

ఇద్దరూ మానంగా సంభ్రమపడ్డవే కూర్చున్నారు. బాతే ఈ కూర్చోడం వేరు. ఇది వరకు ఆ యిద్దరు, హాయిగా, కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకోడం వేరు. తనా? గుంటూరులో శ్రీలేంద్ర? యిక్కడ అందుకనే దక్కరికి వచ్చిన మంజుల తీరా వచ్చి ఏం మాటాడాలి? ఎలా మాటా డాలి? అన్నట్లు ఊరుకుంది.

కెరటాలు ఉన్నప్పుడే లేస్తున్నాయి. విడిగి వదులున్నాయి. ఆ యువణంబు ఎదను అందోళన ఉన్నది. ఇద్దరూ కెరటాల అంచులనే తడకంగా చూస్తున్నారు.

ఆ ఇద్దరి మధ్య సాయంకాలం ఉంది. సామీప్యముంది. నం ద్ర ముం డి. అమలాగ మున్నది. ఇప్పు ఉండిన్నీ మనుకుట్లో వెలితి వీతి ఆ యిద్దర్నీ కూసే నవ్వుకున్నట్లు సంభ్రం కెరటాలు “గల్గున” విడిగి వదులున్నాయి.

ఎట్టుకేలకు శ్రీలేంద్ర మానాన్ని భగ్నవతి చాడు. “అది కాదు మంజులా!” అని ఊరు కున్నాడు మళ్ళీ.

“మా యింటిలో నా నాన్నగారు నాకు కవీశం సాతికవేలో వదివేలో కట్టుంకో, మాంచి అర్థిక స్థాయి గల కుటుంబంనుంచి మీ నందదగల చిన్నదాన్ని తెచ్చి కట్టబెడదా మనుకుంటున్నారు. నిజానికి నిన్ను దూరంగా ఉంచి నేను కాలింపగళ్ళ యిది ఎలా తప్పించుకోడమా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఈ రిపెర్టి చదువు, యిది వంకలు వెపాలు” అని చెప్పిననే ఆకాంక్ష తపాతపా శ్రీలేంద్రలో ఉన్నాయి గాని ఎలాగ?

నముద్రం కెరటాలు వెలిదులికట్టలు దాలుతాయేమో. అప్పుడు తనకి అంత సాహసం వస్తుందేమో నన్నట్లు అతగాడు కెరటాలనే చూస్తున్నాడు తడకంగా.

మంజుల ఏం చెబుతుంది. చెప్పింది అది వరకే చెప్పింది. తనతండ్రికి జీతం తప్ప మరో

నెర్వి టాక్

నరముల బలహీనలకునూ, రక్తపోటుకున్నూ రామ బాణము. అనుభవము కముగా చేయబడినది.
8 జి. సీసా 5-75, పోస్టేజీ 1-75.
ఇండియన్ మెడిసన్ ప్రకాష్,
విజయవాడ-2.

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, ప్రేరణ పాతుకుపోయి పాదము నేలపై బెటలెక రాకొరిగిన క్రుశ్మిపడువారు పైపూతగా వాడిన ప్రశస్తితో సహా మాయంచేయగల పాదరక్షణి నెల పోస్టు ఖర్చుతో 4-4-0.
కొత్తొకము వివిధ-చిత్రపటములలో కలది. నెల పోస్టు ఖర్చులతో సహా ర. 2-4-0.
హాణి బుక్ డి పో 3, మలయ పెరమాలో విధి,
పో. బా. నెం. 239 (P) ను (వాసు-1.

RATNAM'S N-OIL

(పైకాకటమాత్రమే)
అంగనరములు బలహీనల చెంది, చిన్న చిన్న దినదో తిరిగి యధాప్రకారం అయితే పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 పం (ప్రఖ్యాతి కలది. 1 సీసా రూ. 10 అం వి. పి. 1-4-0 కొవలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పం చేసి, ఇందులో స్పెషల్ రకం అరంటుగుణమునకు రూ. 35-0-0 అం డాక్టర్. రత్నం వస్త్ర, (Estd 1904) చులక పేటబిల్డింగ్స్, అజంపూరాహార్ డి కట్ట, హైదరాబాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

సెప్టెంబరు 1920

రెడ్డి అండ్ కో. (రిజిస్టర్డ్)

గోపాలపురం
తూ. గో. జిల్లా

కుంభు బోలి

మేసోపాడ

వరైలా చర్ల
సుఖ వ్యాధులకు
శాస్త్రీయ-
ప్రత్యేక చికిత్స.

అంబురెడ్డి జె. పద్మములు లభించును

→ కెటాగు సలహా ఉచితము.

రావడి లేదు తనకో వెళ్ళాలన్నది. దానికి వెళ్ళి చెయ్యాలి. తమ్ముడున్నాడు. వాడికి దడుపు చెప్పించాలి. అడవిల్ల తనకే అనర్హు చెప్పిం నినవాడు అయిన. ముగిసిపోవాడు, కొడుకును కనివం విద్య అయినా దదినించాలి. వాడింకా మూర్ఖులై నలు కడుపుతూ నన్ను మూర్ఖులు తెచ్చుకుంటున్నాడు. అది మంజుల వ్యధ.

మంజుల ఏదో అడుగుదామనుకున్నట్లు అతని తేలి తిరిగి అంతలో మనమ మార్పుకుని తెరటాం మీద చిక్కగా వాలే చీకట్లను చూడసిగింది.

“ఏమిటి? మంజులా? అలోచనా?” బలవంతంగా నేనెట్లుండ దానట్లు.

“మన పెళ్ళయితే మీ రీపెర్చి ఎందుకు మానే యారీ? కావాలంటే నేను ఉద్యోగం మానే ప్తాను అంతే కదా? మీ పి. ఎవ్వడి వచ్చేవరకూ నేను గుంటూరులోనే ఉంటా వరమా?” అన్నది మంజుల. ఆ పిల్ల బుగ్గలు ఆ మనకవెల్తుకుతో కూడా కందిపోదం గమనించాడు శ్రీలేంద్ర.

అమాట అతని గుండెల్లో వాలుకున్నాయి.

“అదిగాదు అసలు మధ్యండడమే వాకు పొయింకూడాను. మధ్య ఉద్యోగం మానేయాలేమోనని చూస్తున్నాను” పొడిగా నవ్వి అన్నాడు.

“అది నరే దేవరా!” చిలిపితనం నవ్వాంకానే ఉంది మంజులకి “అసలు మొదట మీరు బ్రహ్మచర్యం వదలాలి కదా?” నవ్వాంకే విభం వ్రయత్నం చేస్తూ అన్నది మంజుల.

శ్రీలేంద్రకూడా అంతే. ఇదేం కదా? నీవీ మావా? తను ఇద్దరి బీదలంకూ సంబంధించిన నవ్వునవ్వు. అందుకనే నవ్వుదానికి నముద్రం తప్ప మరో పొక్కి లేదు అక్కడ. కెరటం నవ్వు నీంది “గల్లు” న విరిగినది!

“నీవీ వాస్తూరిలో వెళ్ళేస్తాను. మరో ఉద్యోగం చూసుకుంటాను” తెగిందినట్లు; క్షుణ్ణతం మాట్లాడుతుంటున్నట్లు అన్నాడు శ్రీలేంద్ర.

మంజుల ఉలిక్కిపడింది.

“ఏమిటి? రీపెర్చి మానుకుంటారా?”

మరి మనకో యిల్లా కాపురం అన్నీ /కు నచ్చే ముప్పి. మాటపొలిక చూచిపోతేనే వచ్చి యా?” శ్రీలేంద్ర అడిగేడు.

మంజుల కవగాహన అయింది. అంటే శ్రీలేంద్రకు తను ఉద్యోగం చేయడం ఇష్టంలేదు. అందులో దోషం ఏమిటి?

వరాయి యింటికి వెళుకుంటూ పెళ్ళి పోయే తను తల్లి నాడుకుందికి తండ్రికి అర్థి కంగా ఉద్యోగంచేసి తోడ్పడిందికి యెలా కుదు ర్తుంది శ్రీలేంద్ర తనవాడే గావచ్చునుగాని అతడు తనకు భర్త కాబోతున్నాడు కదా? అతని యిల్లా తనకు అత్తవారియిల్లా కాబోతున్నది. మంజుల అందుకనే ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చి నట్లు అన్నది.

“భేష్! వేరే కాపురం, యిల్లా అన్నీ నమ్మి లెండి మా ఆయన రీపెర్చి అయ్యేదాకా నేను మా అత్తవారియింట ఉండగలను.”

శ్రీలేంద్రకి తన నవరో కత్తులతో పొడిచిన ట్లయింది. మంజుల ఎంత నిర్మల ముఖుంది? ఎంత మంచిది? ఎంత అమాయకురాలు? అన్నీ ఒదులుకుందికి నీర్దమే పిల్ల తనకోసరం!

తనో? తండ్రి కెదురాడలేని రాకుచంద్రుడు! “వాస్తూగరూ! నేను మంజులను పెళ్ళాడాలి. నిదు కాదు ఒక్క వెయ్యికూడా అపిల్ల తనతో భవం లేలేదు కావాలంటే మేం ఇద్దరం ఉద్యోగం చేస్తాం. రెండేళ్ళల్లో మీకు ఆ సొమ్మును యిస్తాం మా చదువుంటు మీరు ఎంతెంత ఖర్చువేకారో అది తీరిపోతుంది” అని శ్రీలేంద్ర చెప్పలేడు.

“ఇది అప్పురా వెధవా! బుణారం! అనుబంధం రా!” అని తండ్రి గద్దెపొడిచి తెలుసు శ్రీలేంద్రకి. అందుకనే “వాస్తూగరూ! కాకు పి. హెచ్. డి. అయ్యేవరకూ పెళ్ళి వద్దంటి” అంటాడు బుద్ధిగా నేతులు కట్టుకుని.

అలా అన్నాడు కూడాను. అప్పుడు వాళ్ళ అమ్మ నవ్వి “వాగుందిరా! పెళ్ళయితే పెళ్ళా ప్పుత్తుకుని తిరగేంకా? ఏమిటి? అది అల్లింట్లో, అంజులారంటోన్లో అంకా ఉంటుంది” అన్నది.

నదిగ్గా మంజులలోగే అన్నది.

శ్రీలేంద్రకు ఏమీ చేయడానికి వైద్యంలేదు.

జాన్యం చేస్తూ కాలాన్ని నెట్టుకుపోదం తప్ప.

ఎట్టుకేంకు అన్నాడు.

“అవో! మీ యింట్లో మీకు పెళ్ళి చేస్తున్నాం చేపేస్తాం అంటున్నారన్నమాట?” అని.

“లేదు...” నెలకారంగా అన్నది మంజుల. ‘ఇంకా యాడు రాలేదు నాలుగురోజు యంచూ అంటున్నాడు” మళ్ళీ నీరయనగా చెప్పింది. “మా పెళ్ళాయికి మంచి సంబంధం కుదిరిందిట కాని దా కోవరం అది మీ కోవరం నే” అపిల్ల కనుకొలకుం నిండిన నీరు చిక్కలు వాలినందున శ్రీలేంద్ర కంటబడలేదు.

“నీవీ, మీ తెల్లాయి పెళ్ళి చేసేస్తే”

“భీ! వీంజూలండి అవి మా అమ్మ మాతులో వదుతుంది అటువంటి అప్రీవ్యపు మాటలు అంటేను”

శ్రీలేంద్రకు దుఃఖమే వచ్చింది. జాట్టులోనికి వేళ్ళు పోసిచ్చి రెండు క్షణా లూరుకుని. “నచ్చే ... నేను చేసు మీకు తెలుసో దాస్తాగా ఒక్క వారం రోజుల్లో” నన్నాడు.

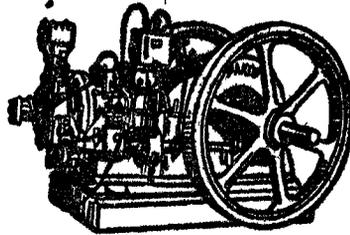
మంజుల బేలపడిపోయింది. కప్పీరు తుడుచుకోసు కూడా లేకపోయింది.

గభిక్తున తన కుడివెయ్యి అతగాడి పొదం మీద ఉంచి “నన్ను క్షమించండి. మతి మిక్కుల్ని చేధించను” అన్నది.

PAKCO ప్రాక్టో ప్లా-స్పీడ్, కోల్డ్ స్టార్టింగ్ బ్రాడ్ అయిల్ ఇంజనులు

— ప్రత్యేక లక్షణములు : —

- * కనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దిటమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా సునిచేయును
- * బాస్కో ఫ్యూయల్ ఇంజన్ నవరికరములు

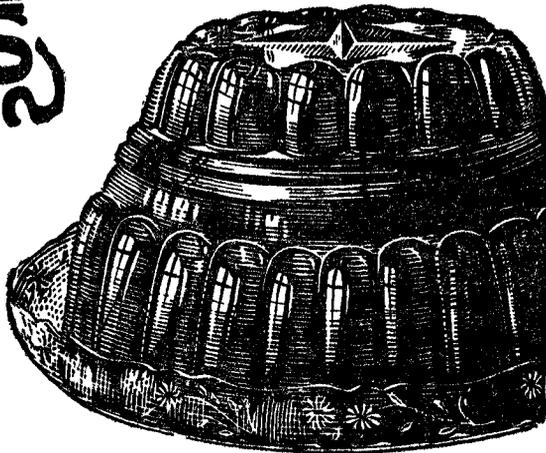

మద్రాసు, ఆంధ్ర, కర్ణాటక, శ్రీరంగరాష్ట్రములకు విశేషము :

Grams : LAMP
Phone : 22017

K. S. SHIVJI & CO. (Estd. 1903)
బోస్టువార్డ్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాజ్మీ, మద్రాసు-1

రెక్స్ జ్యూస్

కంటికింపైనది.. మంచురుచియైనది.. చాలా మంచిది!

ఇదిగో వర్షతుగిలం వలహారము, దీనిని కయదచేయుట ఎంతో మలకం. రెక్స్ జ్యూస్ క్రిష్టల్యును వేడి నీటిలో కరిగించండి. తరువాత 1. పైలు (20 లామ్బులు) అగుటకు కావలసినంత వచ్చిస్తే కలపండి. దానిని ఒక అచ్చులోపోసి జెల్లీ గట్టవడువరకు మంచి గడ్డ మీద వుంచండి. అది మలుపుగా జీర్ణమయ్యే వుద్దికరమైన ప్రీతి తుగు ఇంటి వలహారము, కోలుకుంటున్న రోగులకు కూడా దివ్యమైనది. రెక్స్ జెల్లీ క్రిష్టల్స్ కి రుచులో లభించుచున్నవి: లావ్ బెర్రీ, స్ట్రాబెర్రీ, రెమన్, పైనాపిల్, ఆరెంజ్, టిక్డి.

కార్మి ప్రాడక్ట్స్ కో., (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

దక్షిణ భారతదేశంలో ఏజెంట్లు: ప్యారి అండ్ కంపెనీ, రిమిఫెం

పాతకథ

శ్రీ శ్రీ ద్రుతి తన ఉనికి చెరిగిపోయినట్లు అంది. అంతలో నముదములా తన ఎడమ దూరం పుట్టింది.

“ఫీ! అవే మూలు? వచ్చి క్షమించు. నావ్వు గారి ద్వారా కెలామీ” అన్నది గుండెల్లో పొయ్యి కుప్పింది. తానే ఒక విద్యయోగికి వచ్చివచ్చి శ్రీ శ్రీ ద్రుతి వెంటనే లేచాడు.

“గభుక్కున వచ్చేసింది మంజుల. భలేవారే! వచ్చు ముందు గుంటూరు రైల్వేస్టేషన్లో ఆనక శంకుపెట్టి పోండి” అన్నది.

చెయ్యి అందివచ్చాడు శ్రీ శ్రీ ద్రుతి. అందుకుమి లేచింది మంజుల.

3

మర్నాడు కాంచనము రైలుకు దిగిపోయింది శ్రీ శ్రీ ద్రుతి. చెరో రైల్వే వచ్చారు ఒకప్పుడు. ఒకరైల్వే ఎక్కాటి యి డ్ద తి ఆకాంక్ష యిస్తుంది.

“మీరూ రాండి” మంజుల చంటిపిల్ల కాదు. అలా అడిగింది అంటే.

“వచ్చి... మా నావ్వుగారి ద్వారా కి వెళ్లి... అనలు ఆయనే రమ్మని రాకారులే” శ్రీ శ్రీ ద్రుతి బరువుగా అన్నాడు.

“నిమా! మీ దయ... నీట ముంచివా, నీల ముంచివా...” వ్యంగ్యం ఏగూ ఏకాయించింది మంజుల.

అనెకీ పూర్తిగా అతగాడిమీద విశ్వాసం ఉంది. అందుకనే గాళ్ళు విజిల్ విని “ఇక వెళ్ళనా? రైలు వెళ్లిపోతానంటోంది?” అన్నది నిక్కంంగా చెయ్యి కొంచెం కొంచెం పూవుతూ. లేని దల్లా శ్రీ శ్రీ ద్రుతికి విశ్వాసం. అదిన్నూ తన మీద తనకే లేదు విశ్వాసం అయింది.

తల్లిమీద భరోసాగని తండ్రిద్వారా నిజం చెప్పగల దైత్యంగాని తాళేడు శ్రీ శ్రీ ద్రుతికి! అనలా పాతాలు, బళ్ళోల తాళేడు.

ఇక జీవితంలో మూలా? ఏదీ యిప్పుడేగా ఆడుగుపెడుతున్నాడు జీవితంలో....

వదల్లేక వదల్లేక అపిల్ల చెయ్యి వదిలేశాడు. “మచ్చక్కడా... నే నిక్కడా? ఇంకెన్నో నవ్వు” అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

“ఎవరేనా విన్నగలు” అని మంజుల వచ్చిన మూలు రైలు మోసుకుపోయింది. శ్రీ శ్రీ ద్రుతి కూడా వివరము.

బోలేడు సాహసంగా, దైత్యంగా వెళ్లిపోయి రైలుకేసి మాస్తూ నిలబడ్డాడు శ్రీ శ్రీ ద్రుతి. రైలు దూరంగా దూరంగా వెళ్లి మలుపుతిరిగి పోయింది.

